

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud.: I. Potînga)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Panov, I. Cotruță, N. Simciuc)

DECIZIE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând recursurile declarate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex - PRIM”, reprezentat de avocatul Burlacu Marcel,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex - PRIM” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Buelo”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, cu privire la apărarea dreptului asupra mărcii comerciale, constatarea și repararea prejudiciului, și compensarea cheltuielilor judiciare,

împotriva încheierilor din 27 martie 2019 și 2 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a restituit cererea de apel formulată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex - PRIM”,

c o n s t a ț ă :

La 31 octombrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex - PRIM” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Buelo”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, cu privire la apărarea dreptului asupra mărcii comerciale, constatarea și repararea prejudiciului, și compensarea cheltuielilor judiciare.

Prin acțiunea înaintată, societatea reclamantă a solicitat recunoașterea faptului copierii și folosirii neautorizate de către „Buelo” S.R.L. a mărcii comerciale cu denumirea „CRISTINUȚA” înregistrată în modul convenit la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, care a determinat concurența neloială din partea „Buelo” S.R.L., manifestate în producerea unui produs bastonașe dulci cu denumirea Sănduța și Săndel, ambalajul căruia reprezintă o similitudine cu produsul Cristinuța a „Sevex - PRIM” S.R.L. De asemenea, reclamantul a cerut recunoașterea producerii prejudiciului de către „Buelo” S.R.L. în limita valorii realizării bastonașelor Sănduța și Săndel prin rețeaua bazelor angro și magazine, precum și încasarea prejudiciului cauzat imaginii în mărime de 1 000 000 de lei.

În cele de urmă, „Sevex - PRIM” S.R.L. a solicitat compensarea cheltuielilor judiciare, care sunt cuprinse din: taxa de stat – 200 de lei; serviciile de evaluare a

mărcii – 31 177 de lei, serviciile de cercetare științifică (sondaj) – 51 239,26 de lei; serviciile avocatului – 20 000 de lei și serviciile executorului judecătoresc privind constatarea faptelor – 700 de lei (vol. I, f. d. 171).

Prin hotărârea din 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea înaintată de „Sevex - PRIM” S.R.L. a fost admisă parțial. În acest sens, instanța de judecată a constatat încălcarea de către „Buelo” S.R.L. a dreptului asupra mărcii comerciale Cristinuța. La fel, instanța de judecată a statuat încasarea de la societatea pârâtă în beneficiul societății reclamante a prejudiciului moral în sumă de 100 000 de lei și a compensat cheltuielile de judecată în valoare de 93 316, 26 de lei (f. d. I, f. d. 217, 236 – 238).

Împotriva acestui act de dispoziție, „Sevex - PRIM” S.R.L. și „Buelo” S.R.L. au declarat apel la 17 ianuarie 2019.

Prin încheierea din 27 martie 2019, Curtea de Apel Chișinău a dispus de a nu da curs cererii de apel declarată de către „Sevex - PRIM” S.R.L. și de a acorda termen apelantului până la 25 aprilie 2019, ora 16:00, pentru achitarea și prezentarea bonului de plată a taxei de stat în cancelaria Curții de Apel Chișinău. Totodată, instanța de apel a respins cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii (vol. I; f. d. 243 – 245).

La aceeași dată, instanța de apel a emis o altă încheiere de a nu da curs cererii de apel formulate de către „Buelo” S.R.L. Potrivit acesteia, instanța de judecată a acordat apelantului termen până la 24 aprilie 2019, ora 16:00, pentru depunerea apelului motivat în limba română, cu înscrisurile prevăzute de lege, și prezentarea bonului de plată a taxei de stat în sumă de 150 de lei în cancelaria Curții de Apel Chișinău (vol. I, f. d. 246 – 248).

Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 2 mai 2019, a restituit apelul depus de către „Sevex - PRIM” S.R.L. din motiv că apelantul nu a îndeplinit indicațiile instanței de apel din încheierea din 27 martie 2019. În același timp, instanța de apel a acceptat spre examinare cererea de apel avansată de către „Buelo” S.R.L. (vol. III, f. d. 16 – 18).

La 21 mai 2019, „Sevex - PRIM” S.R.L., reprezentat de avocatul Burlacu Marcel, a declarat recurs împotriva încheierii din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termen, casarea încheierii menționate și restituirea cauzei civile în instanța de apel la faza primirii sau soluționarea acestei probleme prin decizia instanței de recurs.

În motivarea ilegalității încheierii contestate, societatea recurentă a afirmat că instanța de apel trebuia să o scutească de la plata taxei de stat în baza art. 85, alin. (1), lit. a), liniuța a 2-a din Codul de procedură civilă. Or, atât acțiunea civilă, cât și cererea de apel, au fost axate pe art. 4 din Legea nr. 139 din 2 iulie 2011 privind dreptul de autor și drepturile conexe și art. 3, 4, 6, 9 din Legea protecției mărcilor nr. 38 – XVI din 29 februarie 2008. Prin urmare, instanța de apel nu era în drept să instituie o altă taxă de stat decât cea indicată în art. 84 al Codului de procedură civilă.

Cu referire la repunerea în termen, reprezentantul „Sevex - PRIM” S.R.L., avocatul Burlacu Marcel, a susținut că a aflat despre încheierea din 27 martie 2019 abia la 14 mai 2019, atunci când a fost restituită cererea de apel. În esență, el a sugerat că nu a primit încheierea contestată prin poșta electronică.

La aceeași dată, „Sevex - PRIM” S.R.L., reprezentat de avocatul Burlacu Marcel, a declarat recurs împotriva încheierii din 2 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, casarea încheierii menționate și restituirea cauzei civile în instanța de apel la faza primirii sau soluționarea acestei probleme prin decizia instanței de recurs. Recurentul a reluat motivele de ilegalitate de mai sus.

În conformitate cu articolul 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicare încheierii.

Articolul 116 alin. (1) al Codului de procedură civilă stabilește că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Potrivit articolului 368 alin. (3) din Codul de procedură civilă, încheierea instanței de apel de a nu se da curs cererii poate fi atacată odată cu fondul.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 27 martie 2019. Această a fost expediată avocatului „Sevex - PRIM” S.R.L. Burlacu Marcel la 28 martie 2019, ora 14:16, prin intermediul poștei electronice, la adresa electronică marcelburlacu@yahoo.com (vol. I, f. d. 249). În acest sens, instanța de recurs învederează că adresa respectivă a fost indicată personal, contra semnătură, de către avocatul Burlacu Marcel în cererea de apel (vol. I, f. d. 227 – 235).

În ceea ce privește transmiterea actelor de procedură prin poșta electronică, instanța de judecată precizează că art. 100 alin. (1) și art. 105 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă reglementează o atare modalitate de comunicare a actelor judecătorești. Pentru aplicarea acestor norme de drept procedural, este necesar ca acest mijloc să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui. Așadar, confirmarea expedierii și recepționării documentului către partea interesată se atestă prin extrasul eliberat de către operatorul poștei electronice. În mod special, înscrisul dat conține: datele de identificare a poștei electronice a expeditorului și a destinatarului; data calendaristică, anul, ora expedierii, precum și atașamentul cu actul judecătorec. Cu titlu de excepție, în caz de eroare tehnică sau neexpediere a actului pe poșta electronică, extrasul pre-citat va cuprinde informații cu privire aceste inexactități. Cu alte cuvinte, expeditorul va primi un mesaj separat de la „Mail delivery system” sau extrasul dedus analizei va cuprinde mesajul de la „Mail delivery system” conform căruia operatorul poștal va explica cauzele care au stat la baza returnării mesajului către expeditor. De regulă, acesta este informat că transmiterea mesajului nu a fost posibilă, deoarece adresa nu a fost găsită sau ea nu poate primi e-mailuri.

Prin urmare, luând în considerare lipsa acestor mențiuni, extrasul atașat la materialele cauzei de către reprezentantul instanței de apel demonstrează că încheierea din 27 martie 2019 a fost transmisă spre cunoștință avocatului și se încadrează în rigorile art. 100 alin. (1) și 105 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă (vol. I, f. d. 249). Din aceste raționamente, instanța de recurs notează că argumentul avocatului recurentului referitor la necesitatea existenței mențiunii „recepționat” nu are nicio acoperire legală. În plus, faptul că instanța de apel nu l-a informat pe recurent prin aviz de recepție corespunde scopului unei bune – administrări a justiției, și anume, prin transmiterea unui mesaj electronic a fost urmărit interesul public al economiei de resurse financiare și eficienței (a se vedea

Hotărârea Curții Constituționale nr. 8 din 26 aprilie 2018, parag. 63 sau nr. 7 din 19 martie 2019, parag. 39).

Față de poziția reprezentantului recurentului că poșta electronică marcelburlacu@yahoo.com nu mai funcționează, instanța de recurs observă următoarele. În primul rând, acesta nu a furnizat probe, care să demonstreze că ea a fost oprită de operator din motive tehnice din luna februarie 2019. Mai mult, extrasul livrat de expeditorul Curtea de Apel Chișinău nu confirmă alegațiile avocatului. În al doilea rând, mandatul seria MA nr. 0929607 din 25 octombrie 2016 și cererea de apel cuprind doar poșta electronică de mai sus. În orice caz, indicarea unei noi poște electronice după transmiterea actului de procedură arată că avocatul Burlacu Marcel nu și-a îndeplinit obligația impusă de articolul 107 din Codul de procedură civilă. Prin analogie, reprezentantul recurentului era obligat să comunice instanței, prin cerere, noua adresă electronică, iar, în lipsa unei astfel de comunicări, citația sau înștiințarea se trimite la ultima adresă cunoscută instanței și se consideră înmănată chiar dacă destinatarul nu o mai gestionează. Astfel, el ar fi trebuit să manifeste un minimum de diligență în timpul procedurilor în discuție și să respecte condiția prevăzută la articolul citat mai sus (a se vedea mutatis mutandis Ioannis Papageorgiou vs Grecia, 24 octombrie 2013, parag. 44 – 47).

În mod corespunzător, instanța de recurs consideră că argumentele reprezentantului recurentului de a repune în termen cererea de recurs sunt neîntemeiate și nu pot fi subsumate art. 116 din Codul de procedură civilă.

Totuși, instanța de judecată notează termenul de contestare a unei încheieri de nu da curs trebuie calculat de la momentul comunicării încheierii de restituire, care, în esență, afectează în mod direct accesul recurentului la un tribunal.

În cazul de față, instanța de recurs reține că avocatul Burlacu Marcel a anexat copia plicului, în care a fost expediată încheierea din 2 mai 2019 potrivit căreia amprenta de obliterate conține data de 8 mai 2019, ora 13:57 (vol. III, f. d. 37). Așadar, această confirmă că în această zi a fost depusă trimiterea poștală la oficiul poștal pentru a fi expediată părților. În același context, punctul 75 din Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale prevede că trimiterile poștale sosite în oficiile poștale de destinație se distribuie destinatarului la domiciliu (la parterul sediului persoanei juridice) conform adresei sau se înmânează la ghișeuul oficiului poștal în aceeași zi, dar nu mai târziu de a doua zi de la sosire.

Drept consecință, instanța de recurs constată că cererile de recurs deduse judecății au fost declarate în termenul prevăzut mai sus.

Verificând legalitatea încheierilor din 27 martie 2019 și 2 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, în raport de criticele invocate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererile de recurs sunt întemeiate și urmează a fi admise, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 427 lit. b) și c) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată să caseze parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Cererea de recurs ridică problema unei pretinse încălcări a dreptului de acces la o instanță, din cauza obligării „Sevex - PRIM” S.R.L. de a plăti taxa de timbru de către Curtea de Apel Chișinău. Chestiunea pusă în discuție a fost examinată în numeroase cauze de către Ct.E.D.O., spre exemplu, Malahov vs Moldova din 7 iunie 2007, Ciorap vs Moldova din 19 iunie 2007, Clionov vs Moldova din 9 octombrie 2007, Istrate (nr. 2) vs Moldova din 10 iunie 2008, Tudor – Comerț vs Moldova din 4 noiembrie 2008.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Instanța de recurs notează că restituirea unei cereri de apel, din motivul neîndeplinirii indicațiilor date de instanța de apel, constituie o limitare a dreptului persoanelor la un proces echitabil, sub aspectul dreptului de acces la un tribunal.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la justiție nu este un drept absolut și poate fi limitat de către autoritățile statului, în special, în ceea ce privește condițiile de admisibilitate a unei căi de atac. Cu toate acestea, restricțiile legale pot fi aplicate dacă nu reduc substanța dreptului dat. În plus, astfel de limitări sunt conforme articolului 6 parag. 1 din Convenție numai în cazul în care urmăresc un scop legitim și în cazul în care există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit (a se vedea Malahov, ibidem, parag. 28; Sultan vs Republica Moldova, 5 iunie 2018, parag. 24; Graciova vs Republica Moldova, parag. 23 – 24).

Colegiul judiciar învederează că va examina simultan legalitatea încheierii de a nu da curs din 27 martie 2019 și încheierii de restituire din 2 mai 2019, întrucât aceste acte judecătorești sunt interdependente, iar argumentele recurentului se referă, în ansamblu, la ambele documente judiciare.

În conformitate cu art. 364 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

Articolul 84 din Codul de procedură civilă stipulează că se impune cu taxă de stat fiecare cererea de apel.

Cu titlu de derogare de la regula principală, articolul 85 alin. (1) lit. a) din același Cod denotă că de la taxa de stat pentru judecarea cauzelor civile se scutesc: reclamanții în acțiunile: ce decurg din dreptul de autor și din drepturile conexe, din dreptul asupra invențiilor, desenelor și modelelor industriale, soiurilor de plante, topografiilor circuitelor integrate, precum și din alte drepturi asupra proprietății intelectuale.

Astfel, deși legea procedurală nu exemplifică exhaustiv care sunt „alte drepturi asupra proprietății intelectuale”, totuși, tradițional, proprietatea industrială formează două instituții distincte: a) dreptul de autor – „copyright” © și 2) proprietatea industrială – „industrial property” (IP).

Primul domeniu a fost ilustrat pe larg în Convenția pentru instruirea Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale, încheiată la Stockholm la 14 iulie 1967 și adoptată de Parlamentul Republicii Moldova prin Hotărârea nr. 1328-XII din 11 martie 1993. Ulterior, reglementarea și protecția drepturilor de autor și

drepturilor conexe înrudite cu cele de autor a fost consacrată în Legea nr. 139 din 2 iulie 2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe.

Al doilea domeniu se referă la obiectele proprietății industriale, care pot fi clasificate în trei grupe în acord cu Convenția de la Paris pentru Protecția Proprietății Industriale din 20 martie 1883, în forma revizuită la Stockholm la 14 iulie 1967 și modificată la 2 octombrie 1979, fiind adoptată prin Hotărârea Parlamentului sus – citată. Mai exact, conform art. 1 alin. (2) al Convenției menționate, protecția proprietății industriale are ca obiect brevetele de invenție, modelele de utilitate, desenele sau modelele industriale, mărcile de fabrică sau de comerț, mărcile de serviciu, numele comercial și indicațiile de proveniență sau denumirile de origine, precum și reprimarea concurenței neloiale. În acest sens, legislatorul a adoptat Legea nr. 38-XVI din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor.

Prin prisma acestor raționamente și naturii pretențiilor formulate de către „Sevex - PRIM” S.R.L., instanța de recurs învederează că drepturile asupra mărcii se includ în alte drepturi ale proprietății intelectuale. Așadar, reclamantii (titularii de drepturi sau reprezentanții acestora), în litigiile ce decurg din apărarea drepturilor asupra mărcii, sunt scutiți de plata taxei de stat în instanța de judecată. În plus, o asemenea abordare a fost dezvoltată în Hotărârea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 1 din 6 februarie 2017.

În speță, Colegiul de control judiciar observă că „Sevex - PRIM” S.R.L. a solicitat, în linii generale, de la instanța de judecată apărarea dreptului ei asupra mărcii comerciale. Mai mult, societatea reclamantă-recurentă a cerut recunoașterea producerii prejudiciului de către „Buelo” S.R.L. în limita valorii realizării bastonașelor Sănduța și Săndel prin rețeaua bazelor angro și magazine, precum și încasarea prejudiciului cauzat imaginii în mărime de 1 000 000 de lei.

Reieșind din limita acestor capete de cerere, prima instanță a constatat încălcarea de către „Buelo” S.R.L. a dreptului asupra mărcii comerciale Cristinuța. La fel, instanța de judecată a statuat încasarea de la societatea pârâtă în beneficiul societății reclamante a prejudiciului moral în sumă de 100 000 de lei și a compensat cheltuielile de judecată în valoare de 93 316, 26 de lei (f. d. I, f. d. 217, 236 – 238). În dezacord cu hotărârea instanței de judecată, „Sevex - PRIM” S.R.L. a depus o cerere de apel, în scopul admiterii integrale a acțiunii.

La acest capitol, Colegiul de control judiciar reține că instanța de apel a susținut că apelantul „Sevex - PRIM” S.R.L. nu și-a îndeplinit obligația procedurală de a achita taxa de stat în conformitate cu art. 3 al Legii taxei de stat. Astfel, Curtea de Apel Chișinău l-a impus pe apelant să achite o sumă, pe care nu a specificat-o în mod concret (vol. I, f. d. 245). Ulterior, din cauza neîndeplinirii indicației, instanța de apel a restituit apelul la 2 mai 2019 (vol. III, f. d. 16 – 18).

În astfel de circumstanțe, instanța de recurs amintește că, de regulă, stabilirea unei restricții la dreptul de acces la un tribunal ar trebui să fie reglementată de lege. În plus, statul de drept, unul dintre principiile fundamentale ale unei societăți democratice, este inerent în toate articolele Convenției. Principiul legalității presupune, de asemenea, că dispozițiile aplicabile ale dreptului intern sunt suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor (a se vedea Zubac vs Croația

(Marea Cameră), 5 aprilie 2018, parag. 78; Lekic vs Slovenia (Marea Cameră), 11 decembrie 2018, parag. 94).

Prin urmare, obiectul și natura litigiului dedus judecății constă în apărarea pe cale judiciară de către „Sevex - PRIM” S.R.L. a dreptului său asupra unei mărcii comerciale. Instanța de recurs învederează că, în acest tip de acțiuni, reclamantul este scutit de către legislator de la plata taxei de timbru în temeiul articolului 85 alin. (1) lit. a) liniuța 2 al Codului de procedură civilă.

Din această perspectivă, Colegiul de control judiciar constată că impunerea de a achita taxa de stat și, după caz, restituirea cererii de apel a constituit o ingerință nejustificată în dreptul de acces la o instanță al „Sevex - PRIM” S.R.L., de vreme ce această limitare nu a fost prevăzută de lege. Pe cale de consecință, instanța de recurs subscrie criticii recurentului potrivit căreia instanța de apel nu a aplicat art. 85 alin. (1) lit. a) liniuța 2 al Codului de procedură civilă.

Considerațiile de mai sus sunt suficiente pentru a confirma incidența temeiului indicat la articolul 432 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură civilă și a stabili că eroarea judiciară analizată în speță este esențială.

În baza argumentelor livrate de către recurent, coroborate cu înscrisurile anexate la dosar, Colegiul judiciar notează că greșelile de aplicare a legii pot fi corectate prin casarea parțială a încheierilor atacate și restituirea spre rejudecare a problemei soluționate în acord cu articolul 427 lit. b) și c) din Codul de procedură civilă. Or, în privința încheierii din 27 martie 2019, instanța de recurs observă că „Sevex - PRIM” S.R.L. a contestat acest act judecătoresc doar în partea fixării de către instanța de apel a obligației de a plăti taxa de timbru. Pe segmentul respingerii asigurării acțiunii, recurentul nu a înaintat obiecții. Drept urmare, instanța de recurs nu se poate expune din oficiu asupra aspectului menționat.

În același context, Colegiul de control judiciar notează că, prin încheierea din 2 mai 2019, Curtea de Apel Chișinău a restituit apelul formulat de către recurent, însă a primit spre examinarea apelul avansat de către „Buelo” S.R.L., fiind fixată ședința judiciară. Așadar, restituirea incorectă a cererii de apel impune necesitatea de a aplica articolul 365¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă în vederea acceptării cererii de apel spre examinare și dispunerii intentării procedurii de apel. De altfel, recurentul și intimatul trebuie să aibă posibilitatea reală să-și prezinte apărarea și să fie audiat de o instanță de apel, care la rândul ei trebuie să pregătească cauza pentru dezbateri judiciare în acord cu principiile contradictorialității și egalității în arme.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite *supra*, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile declarate de către „Sevex - PRIM” S.R.L. sunt întemeiate și urmează a fi admise, fiind casate parțial încheierile atacate cu restituirea spre rejudecare problema soluționată prin aceste acte judecătorești.

În conformitate cu art. 427 lit. b), c), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admit cererile de recurs declarate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex - PRIM”, reprezentat de avocatul Burlacu Marcel.

Se casează încheierea din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în partea prin care nu s-a dat curs cererii de apel declarate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex - PRIM” și s-a acordat termen apelantului pentru achitarea și prezentarea bonului de plată a taxei de stat.

Se casează încheierea din 2 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a restituit apelul formulat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex - PRIM” cu restituirea spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în același complet de judecată, la etapa soluționării chestiunii de acceptare spre examinare a cererii de apel declarate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sevex - PRIM”.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Nina Vascan